

Działanie członków Zjednoczenia Apostolstwa Katolickiego w życiu Kościoła lokalnego. Jak odnaleźć obszary własnego apostołstwa w Kościele?

Marek Kalka, Kwiecień 2010

„Może zaprosz księdza do kina?”

W Polsce Zjednoczenie Apostolstwa Katolickiego i jego członkowie zakorzenieni są raczej przy parafiach prowadzonych przez księży pallotyńców SAC lub w parafiach pallotyńskich i diecezjalnych, gdzie pracują siostry pallotynki. Jednakże zdarza się, i to coraz częściej, że poszczególni członkowie ZAK terytorialnie przynależą do parafii „nie pallotyńskich” - wtedy to parafia pallotyńska staje się tzw. " Parafią serca", w której rodzina pallotyńska ZAK albo jej poszczególni członkowie realizują działanie, zgodnie z rozeznaniem i zatwierdzeniem rodzaju apostołstwa i miejsca jego realizacji.

Często aktywności członków Zjednoczenia są kontynuacją ich dotychczasowych działań i prowadzonego apostołstwa, mimo że nie były one do tej pory realizowane w ramach Zjednoczenia. Zjednoczenie Apostolstwa Katolickiego, jest rodziną apostołską, w której dotychczasowe działania poszczególnych członków nabierają nowego wymiaru. Tak jak św. Pallotti dążył w działaniu do połączenia w ramach wspólnej Miłości Chrystusa grup ludzi świeckich oraz konsekrowanych, tak i we współczesnym Kościele lokalnym cel wspólnego apostołstwa powinien stać się celem nadrzędnym.

Wydaje się uprawnionym stwierdzenie, że działanie ZAK w Kościele lokalnym zaczyna się tam, w tym właśnie momencie, kiedy osoba świecka zaprasza proboszcza, wikarego lub inną osobę konsekrowaną z lokalnej parafii na kawę do domu lub do kina. Wtedy to rozpoczyna się działanie cudownego daru zjednoczenia, wzajemnego poznania i zaufania, wtedy tworzymy przestrzeń do działania łaski Ducha Świętego. Wtedy dajemy szansę pojawienia się Przyjaźni, która w Bożym przynagleniu przemienia się w działanie - wspólne działanie.

Św. Pallotti mobilizował do działania ludzi, którzy byli jego przyjaciółmi, którzy byli „blisko” – tych, których spotykał na drodze swej codzienności. Właśnie ta bliskość miejsca i bliskość serca wskazują na obszar działania ZAK – na ludzi. Św. Pallotti mobilizował do działania tych, którzy „są blisko” dla tych którzy są „blisko”. Kościół lokalny, bliscy nam ludzie to domowe zacisze ZAK, to bezpośrednie pole naszych przyszłych działań i realizacji zobowiązań.

Działanie, które będzie wzmocnione naszym współdziałaniem (osób duchownych i świeckich), to tak jakby połączyć dwie łaski ze sobą: łaskę poświęcenia Bogu w życiu konsekrowanym i łaskę realizacji apostołstwa w sakramencie małżeństwa, czy też życia w samotności jako ludzie świeccy. Poprzez to wzmocnienie, współdziałanie – konkretny rodzaj działania - wybór drogi apostołstwa staje się rzeczą drugorzędną. Przecież trudno określić, a wręcz wydaje się niemożliwym, jaki rodzaj apostołstwa preferował lub w sposób wyjątkowy ukochał św. Pallotti w swoim charyzmacie. Czy zatem ważniejsze jest założenie Domu Miłosierdzia dla sierot czy prowadzenie szkół wieczorowych dla młodzieży Rzymu? A może utworzenie Kolegium Misyjnego, czy poznanie mistycyzmu Świętego i jego licznych dzieł pisanych, czy może wreszcie druk i popularyzacja książek oraz tekstów modlitewnych jego autorstwa, a może organizowanie „misji ludowych” lub prowadzenie „czwartkowych konferencji” dla kleru?

Co jest, a co było wtedy ważniejsze????? Co jest lepsze dla nas, co właściwsze w naśladowaniu, na czym się wzorować ????

Myślę, że nie w rodzaju działania, lecz w sposobie odkrywania jak, gdzie i z kim działać, w którym kierunku podążać należy, by szukać odpowiedzi, tak jak czynił to św. Pallotti.

Sekret ukryty jest w Nieskończonej Miłości Boga, który otwiera na działanie, odkrywa i zaspokaja potrzebę i przysposabia do jej realizacji. Ważna jest nasza otwartość i spojrzenie na świat, na parafie i ludzi nas otaczających oczami Boga, aby poznać nurtujące ich problemy, a następnie poprzez słuchanie Boga, modlitwę i rozeznanie rozpocząć realizację tego, co Bóg od nas chce, abyśmy uczynili. Ten proces odkrywania Jego woli odbywać się może na przykład w ramach osobistej adoracji przed Najświętszym Sakramentem, skąd św. Pallotti czerpał najwięcej siły i inspiracji, bo

w Eucharystii i adoracji Bóg dawał Mu odwagę do działania, stawiał na jego drodze ludzi, którzy stawali się narzędziami wypełniania woli Bożej.

Ważne jest, aby zadać Bogu pytanie: „Panie, co chcesz abym uczynił?” Jeżeli wybór będzie Boży, to Bóg uzdolni nas i przysposobi do działania, tak jak przysposabiał do tego św. Pallottiego.

Św. Pallotti, jako narzędzie Boga, uaktywniał w ramach swych dzieł inne bliskie mu osoby, które później już same realizowały Jego zamysły - warunek był tylko jeden – osoby te musiały być podobnie jak św. Pallotti, zakochane w Bogu.

Każde dzieło ma swój początek i jest Boże, jeżeli w Bogu jest zakorzenione, lecz trzeba pamiętać, że ma też ono swój koniec. Tak samo ważne jest zrodzenie, jak i umieranie, ta zasada dotyczy każdego działania. Zakończenie dzieła nie powinno być źródłem naszego żalu, ponieważ pozwala to na rozpoczęcie nowych zadań, a często żalem i tęsknotą za tym co było, ograniczamy możliwość dalszego działania Boga. Każde działanie wypełnia się w tym, co Bóg chciał w danym czasie, miejscu i osobie. Brak ograniczeń w zakresie działania czyni ZAK stowarzyszeniem uniwersalnym, pozwalającym na każdy czas określić nowe zadania, miejsca i osoby do realizacji dzieł apostołskich zgodnie z tym, „co, gdzie, z kim i w jaki sposób” Bóg chce realizować.

W Polsce działanie Zjednoczenia dotyczy różnych dziedzin i obszarów aktywności apostołskiej:

- apostołstwo dzieci: pojawia się inicjatywa powstania przedszkola katolickiego na terenie parafii;
- apostołstwo młodzieży: rekolekcje dla młodzieży letnie i okazjonalne w ciągu roku organizowane przez członków ZAK, przy współpracy z księżmi pallotyńskimi;
- apostołstwo rodzin: organizacja rekolekcji formacyjnych dla rodzin ZAK oraz organizacja rekolekcji dla rodzin nie zjednoczonych w ramach ZAK;
- apostołstwo dla parafii: organizacja adoracji Najświętszego Sakramentu prowadzona przez członków ZAK we współpracy z lokalnym proboszczem;
- apostołstwo dla osób chorych: bardzo wielu członków angażuje się w działalność charytatywną na terenie swoich parafii, zauważa się też szczere zainteresowanie potrzebującymi członkami wspólnoty (choroba, samotność, trudne doświadczenie życiowe);
- członkowie wspólnot ZAK angażują się w dzieła powstające na terenach parafii np. w budowę nowego kościoła, kaplicy, stacji drogi krzyżowej ... swoją pomysłowością przyczyniają się także do zbierania środków na budowę;
- dla utalentowanych muzycznie przestrzenią do apostołstwa są parafialne liturgie, kapłani i wierni są wdzięczni za piękne przygotowanie oprawy muzycznej liturgii niedzielnej;
- od kilku lat z okazji uroczystości św. W. Pallottiego pojawiają się inicjatywy jednoczenia działalności różnych ruchów katolickich istniejących na terenie danej parafii. Inicjatorem jest ZAK, realizacja dokonuje się z innymi ruchami, a odbiorcami jest parafia;
- udział w ewangelizacji poprzez działalność Wspólnot Wieczernikowych, przygotowanie młodzieży do sakramentów we współpracy z lokalnymi duchownymi;
- wspólnoty są potężnym zapleczem modlitwy w parafii, w wielu wspólnotach ZAK-owcy przygotowują nabożeństwa, adoracje, organizują pielgrzymki, wykazują też znaczną aktywność w czasie wyjątkowych okazji np. modlitwy za misje w tygodniu misyjnym, o powołania w tygodniu modlitw o powołania, za chorych, o pokój, za dotkniętych nieszczęściem... Zajmują się organizacją konferencji tematycznych o zagrożeniach współczesnego świata;
- organizacja grup „Modlitwy w ciszy” i „Lectio divina”, angażując do współpracy duchownych nie tylko z rodziny pallotyńskiej;
- wspólna organizacja spływów kajakowych czy wyjazdów na narty .

Jednakże wszystko to zaczyna się od zwykłego zaproszenia proboszcza na kawę lub do kina.

Zjednoczenie bowiem odbywa się tam, gdzie spotyka się co najmniej dwoje ludzi - reszty dokonuje już Bóg, my musimy tylko uważnie Go słuchać i starać się patrzeć na świat Jego oczami.

Jak ma działać ZAK w Kościele lokalnym ??? Po prostu „zaproś księdza do kina”, napij się z nim kawy, porozmawiajcie, stańcie się przyjaciółmi w Chrystusie, a Bóg znajdzie przestrzeń do

działania.